

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuza. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1888

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis dijarul până acuma.Administrațiunea dijarului
„Tribuna“.

Sibiu, 23 Iunie st. v.

„Pesti Napló“ n'ar fi un dijar desconsiderabil; din contră, după exteriorul seu și chiar după interiorul, dar mai ales după poziția sa în dijarul mai serios maghiar.

Așa îl țineam noi până de curând. Acum însă am trebuit să ne schimbăm opinia.

Dar am trebuit.

Pentru-că din corespondențele particulare dela Sibiu și dela București, pe care „Pesti Napló“ le publică de un timp încoace în coloanele sale, ne-am convins, că nu e așa de serios cum îl țineam noi; că fără să-l pună întrebarea: dela cine primesc corespondențe? ce i-se scrie în corespondențe și garantează cineva de ce se scrie în corespondențele acele? — ca și „Pester Lloyd“ publică pe aci încolo ce i-se trimite, îndată-ce e vorba de o defăimare sau calomnie a vre-unei persoane sau corporații române sau de altă naționalitate nemaghiară.

Cu nimica însă „Pesti Napló“ nu s'a putut păcăli atât de evident ca eu

informațiunile despre întâmplarea regretabilă dela Feldioara.

Teribilități colosale au trebuit să se fi scris dijarului maghiar din Budapesta despre opozițiunea Feldioarenilor în afacerea comasării hotarului lor, căci altfel cum s'ar putea, ca redactorilor acelei dijar să le vină prin minte a scrie despre „prima revoltă română“, la care au fost și Sași și Maghiari între remonștrări alături cu Românii și unde mortul, victima „revoltei“, a fost un Sas și între vulnerați se țice, că sunt chiar și Maghiari.

Teribilități au trebuit să se fi scris dijarului maghiar din Budapesta, căci almintrelea nu se putea inferbenta redacțiunea într'o măsură atât de colosală, încât să identifice neînțelegerea dela Feldioara cu revoltele agrare din România.

Nu mai tncepe nici cea mai mică îndoaială, că este absurditate ce a scris organul opozițiunii moderate despre „prima revoltă română“ din Transilvania. Absurditatea însă devine și mai mare când „revolta“ se aduce în legătură cu mișcările agrare din România.

Nici de revoltă nu poate fi vorba, cu atât mai puțin de revoltă cu alte legături revoluționare din țeri străine. Aceasta o recunosc acum și dijar maghiar.

Cu toate acestea dijarul „Pesti Napló“ și-a ținut de datorință „patriotică“ a prinde ocaziunea și a debuta cu „revolta“.

Ca să facă ceea-ce a făcut însă, a trebuit totuși să fie motivat prin ceva.

Slăbiciunea dijarilor maghiari pentru toate lucrurile câte se pot exploata în sens șovinistic este cunoscută. A fost destul de clar, ca să se afe un individ puțin conștient și tot așa de puțin serios, care să scrie, cum am țis, teribilități, și revolte, se înțelege în capetele redactorilor dijarului maghiar, a fost gata. Prin urmare am fi aflat motivul pentru absurditatea pusă pe aripile publicității într'un dijar de frunte maghiar.

Trebuie însă să mai fie și o cauză, care face ca astfel de absurdități să aibă într'un mod atât de ușurată loc, și încă loc de frunte, într'unul dintre

primele organe de publicitate ale capitalei regatului unguresc.

Și cauza aceasta este, care pe noi și pe ori-ce patriot sincer trebuie să-l atingă mai dureros.

Este cauza, că dijarile maghiare, fără de excepțiune, se lasă foarte ușor a fi trase pe șfoară de oameni lipsiți de conștiință și serioșitate.

Ar fi cu neputință să se întâmple ceea-ce i-s'a întâmplat lui „Pesti Napló“, — i-s'a întâmplat și lui „Pester Lloyd“ și în sfârșit, căruia dintre dijarile maghiare nu i-s'a întâmplat? — dacă cei din birourile redacțiilor, dar chiar și protectorii lor, ar avé mai multă cunoștință despre raporturile locale din părțile de unde li se scriu.

Ei, dar' nu au și așa se prezentă lucrul ca-și-când nici nu ar voi să aibă. Sânt educați așa și sânt astfel educați, fiindcă educatorii lor cred de sigur, că aceasta este calea, prin care se poate consolida conștiința despre superioritatea națională maghiară în regatul unguresc.

Pentru-ce, trebuie că își vor fi ținând ei, să știe Pestanul, Dobrițeanul, Kecskemeteanul d. e., că la marginele Ungariei despre răsărit sânt trei milioane de Români, care vor să trăiască și să se desvolte ca atari; că în Nordul Ungariei sânt atâtea milioane de Slovaci și Ruteni etc? Dacă va ști și i-se va mai spune, că acestia nu sânt inclinați de loc a-și părăsi naționalitatea ca să primească pe cea maghiară, atunci de unde va lua el cunoștință despre existența unui popor cu misiunea de a împreuna Occidentul cu Orientul, după-cum țicea odinioară d-nul Kállay?

Nu, Maghiarul trebuie să știe, că toți: și Români, și Germani, și Slovaci, și Sârbi, și Ruteni abia așteaptă țiuia, în care să se mulțumească lui Dumnezeu, ca au devenit Maghiari și că opera aceasta, dela care atiră fericirea Europei, afară de vre-o câțiva iredentiști dela „Tribuna“, „Gazeta“ și „Luminătorul“, toți o salută cu cea mai mare bucurie.

Eată dar' și cauza, care face posibilă rătăcirea dijarilor maghiari până pe acolo, încât un dijar cum e și „Pesti Napló“ să scrie articoli despre „prima

revoluțiune română“, când vorba este de o neînțelegere regretabilă, la care au participat și Maghiari și Sași ca „revoltanți.“

Să ne mai mirăm apoi de oficiosul din Cluj când vedem, că mai în fiecare zi pe câte o coloană, câte o coloană și jumătate, înrogă la neadevăruri, încât pare-că scrie din Camciateva?

Prea puțin ne-ar păsa nouă de absurditățile presei maghiare, dacă acelea ar pute rămâne o proprietate exclusivă a naționalității maghiare în cel mai strict înțeles al cuvântului.

Nu rămân însă. Nu rămân într'atăta, că efectul lor se reflectează într'un mod detestabil asupra tuturor locuitorilor, pentru-că pe unii îi întărește nămintu-i agitatori, pe alții îi sparie cu agitatorii, care nu există decât în fantasia unor scriitori la dijarile maghiare.

Precum însă se crează agitatorii, iredentiștii, tot așa se crează și revoltele agrare române.

În al cui interes?

În al acelora, care se bucură de detrimentele patriei.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 23 Iunie st. v.

În timpul ferilor de vară guvernul ungar se va ocupa cu următoarele afaceri: bugetul pro 1889; drept cinosură pentru singuraticii miniștri de resort s'a fost stabilit, că nu este permis a trece cadrul cheltuelilor din bugetul de pe anul 1888. Dispozițiunile de executare ale dării pe spirit, pentru a căror stabilire se va ține o anchetă. Răscumperarea regalilor; pentru proiectul de lege respectiv este deja gata întreg materialul. Regularea Porții-defer și alte lucrări publice; proiectele respective se vor presenta sigur la toamnă.

Ministrul de culte și instrucțiune publică Trefort, ca de obicei, a adresat și deastădată o scrisoare deschisă alegătorilor sei. Din întreg cuprinsul acestei scrisori este numai regularea acestiunii Congruiei de oare-care interes. Ministrul Trefort s'a fost încercat deja a pune în lucrare regularea acestei cestiuni, dar' nisurțele lui au întâmpinat rezistență din partea episcopatului. După aceasta scrisoare a ministrului de resort, în curând ar trebui să ne așteptăm la un proiect de lege bisericesc-politic, pentru care guvernul

unguresc acum de mai mult de douăzeci de ani își bate capul, fără-ca încercările lui să fi avut odată vre-un succes.

Despre visita împăratului Wilhelm la Țarul există în sfârșit împărțiri sigure atât în privința terminului plecării, cât și în privința locului de întâlnire.

Dijarile rusești sânt în cea mai mare parte preocupate de întâlnirea celor doi monarhi și relațiunile dintre Germania și Rusia formeează acum cel mai important obiect de discuțiune al lor. Dispoziția s'a schimbat în Rusia cu desvîrșire. Rusia acum nu se mai gândește a merge mână în mână cu Franca în contra Germaniei și cea mai mare dorință a ei este acum, de a-și redobândi prietenia Germaniei și — poate de a submina relațiunile de alianță între aceasta și imperiul austro-ungar.

Chiar „Moskovskie Viedomosti“ a țis țilele acestea, că alianța Germaniei cu Austro-Ungaria e incompatibilă cu prietenia ruso-germană, Germania trebuie să aleagă între Austria și Rusia. La acestea răspunde „Nationalzeitung“ următoarele: „Germania a ales deja, și trecerea Germaniei dela Austria la Rusia înseamnă deja o renunțare la politica de pace.

Despre numirea d-lui Herrfurth de ministru de interne al Prusiei se exprimă în mod mulțumitor și dijarul „Die Post“. Herrfurth — țice foaia din cestiune — se potrivește pe deplin cu mișterul, care se razimă pe o majoritate național-liberal-conservativă. Chiar si „Kreuzzeitung“ se declară mulțumit cu noul ministru, cu toate-că nu se poate răbda a da expresiune dorinței de a vedé pe Puttkammer la acest post.

Din Sofia se depeșează: Aderenți cu influență de ai d-lui Stambuloff își exprimă convingerea, că ministrii conservativi vor trebui să demisioneze îndată-ce se va întruni Sobrania, deoarece ce și-au perdit încrederea poporului prin atitudinea lor în afacerea maiorului Popoff. Aderenții d-lui Radoslawoff iau în nume de rău ministrii conservativi, că mai departe încă cabinetului. Raporturile dintre ministrii liberali și conservativi sânt încordate.

O scrisoare a ministrului Trefort.

La sfârșitul primei sesiuni a periodului legislativ de cinci ani, d-l A. Trefort, ministrul nostru de culte și instrucțiune publică, a adresat alegătorilor sei din Budapesta o scri-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Oaspele mort.

După H. Zschokke.

(Urmasare.)

La primarul orașului.

Domnul de Hainescu își luă bastonul și pălăria și plecă. Rîdea în sine de frica poliștilului.

Observă îndată, că se află într'un orașel dela țeară, căci pe stradă toți îl salutau cu respect mestecat cu frică, încât aici ar fi avut necesitate de mai puțin douăzeci de pălării pe an spre a se arăta om cu creștere bună. Ori încotro cotia i-se făcea loc și i-se închinau ca unui rege, el se mira de atâtea onoare. În dreapta ori în stînga îl priviau prin geamurile ferestrelor... ca spre o caritate.

Se apropia de casa cu balcon, care dădea în altă stradă; în apropiere se afla o fântână cu șapte țevi, din care curgea apă într'un basin de piatră. Împregiur de fântână stătea o mulțime de servitoare cu vedrele lor și vorbeau între sine. Unele curățiau pesci, altele spălau sălata, unele își umpleau vedrele, ear' altele le aveau pe cap gata de plecare. Hainescu, spre a fi mai sigur, voia să întrebe pe una din acestea de casa primarului. Servitoarele nu-l observaseră la început, căci erau ocupate cu... fleacuri de ale lor

vorbeau de noutățile țilii... și despre „oaspele mort“. Agrăindu-le dl Hainescu, ele întoarseră capetele spre a-l privi și... oh, D-țele sfinte! Sfară în țeară, strigăte și spaimă. Toate săriră țipând de frică: una își scăpă pescii în basin, cealaltă trînti sălata pe pământ, a treia dete vadra de vatră. Toate fugiră palide și țipând, numai o bătrână, pe care, precum se vede, nu voiau picioarele să o servească, sta rădămată de stălpul fântăni, își făcea la cruci și plîngea. Biata bătrână se asemăna unei pisici, care avea să se lupte cu un câne.

Cătrănit de purtarea acestor nebune plecă Hainescu spre casa cu balcon și intră. Era la locul potrivit, căci primarul, un om fin și umblat prin lume, îl întâmpină pe scară și îl conduse în odaie.

„Mai chemat și am urmat cu plăcere recercării d-tale, d-le primar!“ — începî Hainescu. — „Nădejduesc, că d-ta vei fi atât de bun și îmi vei deslega enigma. Sânt abia de ieri aici în oraș și îți mărturisesc, că am avut aventuri ca nici unde în călătoriile mele.“

„Îți cred, domnul meu!“ țise primarul rîdînd. „Am auzit despre acelea și chiar unele de necrețut. D-ta esti dl de Hainescu, fiul bancarului din capitală, stai în relațiuni cu familia Bontescu de aici și ai venit cu gândul de a te căsă...“

„Foarte drept, oare sânt nevoit a mă legitima, d-le primar?“ Hainescu scoase o

hârtie. Primarul ceti cu atențiune documentul și îl redete mulțumind.

„Acum ți-am descoperit totul în ceea-ce privește persoana mea, d-le primar; dar' te rog cu toată stima a-mi desluși purtarea acestor oameni ciudați. Sălcilenii încă nu la capetul pământului și cred că îl mai cercețază și alți străini și mă mir...“

„Știu și cunosc dorința d-ta și îți voi satisface; aibi însă bunătate a-mi răspunde la unele întrebări.“

„Sânt la dispoziție!“

„Decamdată consideră și întrebările mele de originale și ciudate în felul lor... , căci sânt necesitate a face astfel, vei afla însă mai apoi adevărul... Te îmbraci de comun în negru?“

„Nu tocmai, ci de present sânt în doliu pentru o mătușă a mea.“

„Mai cercetă-ai pe Sălcileni?“

„Acum pentru prima oară.“

„Avut-ai mai dinainte cunoștință cu persoane din Sălcileni, sau cunosci cumva povestea acestui oraș, vei fi cetit sau auzit ceva?“

„N'am cunoștință personală cu nime în Sălcileni și n'am știut despre orașul acesta alta, decât că aci se află familia Bontescu și că d-șoara Bontescu e într'u adevăr o ființă prea plăcută, ceea-ce cu plăcere mărturisesc.“

„N'ai auzit vre-odată povestea despre „oaspele mort“ din Sălcileni, sau vei fi cetit?“

„Astfel încă odată, că spre rușinea mea n'am cunoștință, d-le primar, despre vre-o istorie a Sălcilenilor și acest oraș mi-a fost atât de străin ca și regatul Siam și Pogu.“

„Apoi veți, domnul meu, aventurile ce le-ai avut n'au purces din alta decât din povestea aceasta veche.“

„Dar... domnule! cum viu eu în combinațiune cu atari povesti! Astfel de casuri nu mi-s'au mai întâmplat în viață, te rog spune-mi!“

Primarul rîdea și îi răspunde: „Pe aici te consideră de oaspele mort, — de un strigoiu din povestile populare, și te rog nu te afla ofensat, că sânt așa de liber a-ți mărturisii adevărul, și mie chiar îmi vine ciudă apariția asta, cum d-ta semeni într'u toate eroului din povestea noastră. Presupunînd, că d-ta nu voesci a-ți rîde de mine și că n'ai de fel cunoștință de povestea „oaspei mort“ — voesc a ți-o istorisii așa după-cum am auzit-o.“

Domnul de Hainescu era întreg tot curiositate.

„Asta e pentru prima oară, ca o poveste să se discuteze în mod oficios“, — țise primarul și începî cu istorisirea „oaspei mort“.

„Acum îmi explic totul!“ — țise rîdînd Hainescu la sfârșitul poveștii. „Se vede că frumoasele Sălcilene țin mult la viața lor.“

„La o parte cu gluma, domnule, mie încă îmi sânt multe cu totul întănecate. Eu

încă consider acest cas ca un joc al întâmplării, însă aci e prea din cale afară și eu încă tot nutresc ceva suspiciune asupra domniei-tale.“

„Cum, domnule primar, nu cumva d-ta crezi a fi eu aievea omul fabulei d-voastre, carele cercetează Sălcilenii numai la suta de ani spre a omori fetele frumoase?“

„Asta chiar nu, însă veți, mă tem, că d-ta vei fi auzit de aceste povești și vei fi folosit statul d-tale spre a însușa spaimă în ușuraticile frumoase, spre a te delecta apoi. De ce d. e. ți-ai ales chiar țiuia primă a Săn-Toaderului, prin vînt și ploaie, dacă n'ai fi avut cunoștința acestei fabule?“

„Ai dreptate, d-le primar, e cu totul de mirat, chiar pe mine mă surprinde. Trebuie să te asigur, că eu nu mă pricepe de fel la cîlindar și ați pentru prima oară avui norocirea a afla, că am venit în prima zi a Săn-Toaderului; ba vî pot întări cu jurămint, că ploaia din cer n'am otărit-o eu să cadă, ci la din contră aș fi voit preta bucuroș să nu fie plouat, căci sânt cam bolnăvicios și nu-mi privesc.“

„Nu mi-ai pute spune, domnule de Hainescu, din ce motive ai întins mîna ați dimineață spre ospătarul d-tale? Cu ce scop?“

Dl de Hainescu rise cu plăcere.

„Așadar de aceea se plecă dînsul astfel la pământ și o tuli la fugă! Eu am voit a-i lăuda cinstea și l'am atins prietenesc

soare deschisă, după-ace, cum dice, bolnav fiind de astădată nu se poate pune în contact direct cu d-nuși. Cunoscută fiind importanța acestui faimos ministru în actualul sistem de guvernare, va fi poate interesant să ținem cont și de astădată, care sînt ideile, pe care el găsește de bine a le comunica alegătorilor sei.

DI Trefort scrie între altele:

„Poziția noastră în afară și cea în interiorul țării dominează astăzi situația. Într-o Europă se înarmează și astfel nu putem rămâne nici noi nepregătiți. Aceasta este fatal pentru țeri bogate și cu atât mai fatal pentru țeri sărace. Pentru mine ministrul de instrucție este aceasta de două ori fatal, pentru-că trebuie să pauzeze un an întreg.

Sperez însă, că aceasta nu va ține mult, căci noi avem încă foarte mult de făcut pe terenul cultural. Pe terenul acesta se mișcă și inițiativa noastră internă, ear' noi avem să apărăm patria nu numai contra inamicilor din afară, ci și în contra celor dinlăuntru. Știința, cultura și educațiunea poporului sînt bazele vieții moderne culturale și de stat; fără de aceste nu există progres. Ear' noi avem să educăm oamenii nu numai pentru viața politică, căci, ca fiecare stat, astfel și Ungaria are neapărată lipsă de industrie și comerț și are lipsă de oameni practici pe aceste terene. Raporturile noastre economice prind cea mai serioasă atențiune. Abstrăgînd de toate celelalte, să examinăm numai exportul și importul nostru.

Conform datelor publicate în timpul din urmă, importul nostru este cu 35 milioane mai mare decît exportul și dacă mai adăugăm, că căile noastre ferate s'au construit cu capital străin și că cel puțin trei părți din patru a scrierilor fonciare, care s'au emis în sarcina pămîntului nostru, se află în mâni străine, astfel, că interesele le plătim străinătății, întreb: ce viitor economic și financiar așteaptă țeara, dacă nu vom putea umple lacuna aceasta? Este o credință vană, fantastică, a dice, că prin exportul produselor noastre brute o vom putea face.

Epoca timpurilor idilice a trecut, trebuie să ne creăm o industrie. Aud de multe ori, că aceasta ar fi imposibil cu teritorul vamal comun. Eu sînt de altă părere și citez să afirm, că, dacă vom părăsi teritorul vamal comun, vom perde unicul debușeu sigur pentru desfacerea mărfurilor noastre brute, însă industrie tot nu vom avea până când nu ne vom schimba obiceiurile și nu vom lucra cu toată energia ca să avem industrie. Și interesele Budapestei cer să ne creăm industria, fără de care orașele mari nu pot prospera. De altminterale să nu credeți, că față cu interesele religioase și morale sînt indiferent, pentru-că pun pond atît de mare pe raporturile economice. Abstracție făcînd dela multe boale sociale, care numai cu ajutorul religiei se pot, dacă nu sana, cel puțin atenua, sciu bine, că societatea fără religie nu poate să existe, ear' forma externă a religiei este biserica. De aceea dorim a conserva viața fiecărei religii și biserici. Cu deosebire în privința bisericii catolice, care după natura lucrului este mai strîns legată cu statul ca alte biserici, urgez retribuirea convenabilă a preoților, ameliorarea instrucțiunii și educațiunii lor și o manipulare a averilor, în urma căreia să nu se mai poată întempla lucruri ca și care s'au întemplat în timpul din urmă. Ca ministru constituțional însă de sine se înțelege, că nimica nu voiu face în mod autoritativ, ci totul

nou numai cu aprobarea bisericii, respective a bărbatilor ei conducători . . .

Între împregiurări normale n'am avut decît să ne bucurăm auzînd pe un ministru vorbind astfel. În adevăr, în multe privințe ar fi să aibă dreptate domnul Trefort: Situațiunea noastră financiară e rea, raporturile economice sînt triste și pe terenul cultural este mult, foarte mult de făcut.

Înarmarea țerii însă, cheltuelile enorme, care ea le prinde, consumă toate puterile statului, încît ministrul de culte trebuie să pauzeze un an de zile cu „îmbunătățirile“ pe terenul cultural.

Pentru aceasta ar fi să ne întristăm, dacă îmbunătățire după dicționarul d-lui Trefort n'ar însemna exclusiv numai subvenționare de teatre maghiare, creare de școale maghiare în ținuturi nemaghiare, dacă nu maghiarisarea ar fi principiul conducător pe toate terenurile, chiar și pe cel industrial și comercial.

Afacerea maiorului Popoff.

Despre aceasta afacere „Telegraphul“ din Bucuresci promite următoarele informații din Sfoc:

Cestiunea privitoare la sentința maiorului Popoff din nou este la lumină; ea este pusă pe tapet și negreșit trebuie să se isprăvescă la un fel. Se vorbește, că în această scandalosă cestiune dl Stoiloff ar fi jucat un rol nu prea de lăudat, care însă l-a compromis atît în fața prințului, cît și în fața tovarășilor sei. Se dice, că dl Stoiloff ar fi propus și promis prințului Ferdinand, că el ar fi găsit mijlocul de a nimici sentința în contra lui Popoff, rehabilitându-l în fața societății.

Pe temeiul acestor promisiuni prințul Ferdinand s'a liniștit, ba chiar și mai mult, a promis doamnei Popoff și mamei sale, că sentința nu se va executa. Prințul a declarat:

„Fiți liniștiți! în curînd maiorul va fi liberat și rehabilitat în postul său.“

În intervalul acesta însă dl Stoiloff n'a făcut nimic. Scrisoarea trimisă ministrului de război și ordinul de a prezenta un raport favorabil, care să nimicească sentința și să restabilească drepturile și onorarea militară a lui Popoff n'au reușit scopul, căci au fost respinse într'un mod categoric ca — nelegală. De atunci dl Stoiloff se găsește între ciocan și nicovală. Ca să poată eși din această încurcătură, el nu găsește alt mijloc, decît dîndu-și demisiunea și eșind din cabinet. Se vorbește chiar, că în modul acesta cestiunea se va aplană.

Măne se așteaptă telegrafice confirmarea sentinței maiorului Popoff și totdeodată grațierea lui! Cât pentru rehabilitarea sa precum și restabilirea drepturilor civile și militare, apoi aceasta rămîne a se face mai în urmă. Vom vedea!

Între prințul Ferdinand și domnul ministru Stambuloff este o neînțelegere foarte mare! Cum vor rămîne lucrurile nu se știe; dar multe și foarte multe se vorbește în această privință; se dice, că prințul Ferdinand, împins de o putere mare, s'ar vedea silit a se depărta de primul se ministru, crezînd, că de aji înainte și fără dl Stambuloff se poate asigura și întări pozițiunea princiară, lucru, pe care eu cel puțin nu-l pot crede, căci poporul bulgar nu mai are încredere în alt-cineva decît în dl Stambuloff; se

mai vorbește, că s'ar fi prins o telegramă venind din Rusia, în care s'ar fi vorbind d-lui Stambuloff, să nu-și deie demisiunea, ci să aștepte scrisoarea unei finale persoane. Aceasta scrisoarea ar fi fost adresată d-lui prinț ministru Stambuloff. Copia de pe această telegramă însă ar fi fost înmănată și prințului Ferdinand I. de către un anglo-telegrafist. Se mai dice în fine, că președintele camerei, dl Tonceff ar fi scris fostului se tovarăș de advocatură dl Nebolsin, că în curînd prințul Ferdinand I. va fi expedat din Bulgaria ca și Battenberg și că această scrisoare ar fi fost trimisă în original redacțiunii ziarului „N. Prava“ spre a fi publicată chiar mâine. Toate acestea dacă se vor adevăra, nu mai rămîne îndoială, că mersul lucrurilor la noi va lua cu totul o altă direcțiune și că situațiunea se încurcă.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Crișul-negru, în Iunie 1888.

În 2 Iunie a. c. Beiușul așteaptă o oaspe mare, pe noul episcop rom.-cath. Schlauch. Episcopul gr.-cat. Pavel vine înainte ca să pregătească pentru colegul se cea mai cordială primire, tot orașul e în mișcare, se fac ale de crengi verzi, la ușa bisericii rom.-cath. se face o șatră de crengi și se pun pe ea trei steaguri, stâlpii lampelor și unele căsi se împodobesc cu steaguri, se pune și pe gimnasiul român un steag — acesta însă dispare pe un moment, însă în celalalt e repus tot acela la locul se. — Când se dă semnal că vine oaspele, elevii gimnasiali în frunte cu directorul și profesorii se duc spre întimpinarea lui, episcopul Pavel face tot ce e posibil, ca colegul se să se afe bine — noaptea dispar două steaguri de pe stâlpii lampelor. — A doua zi în onoarea oaspelei se dă prânz mare în curtea episcopului Pavel, după care episcopul Schlauch merge la alte parohii spre vizitare și miruire. A treia zi vine îndrăgii, ear' primire cordială, seara luminarea orașului, serenadă cu mulțime de facile, corul instrumental și vocal al studenților gimnasiali execută piese frumoase, atît în numele orașului, cît și al gimnasiului vorbesc doi profesori. Sub tot decursul acestor festivități s'a ținut ordinea cea mai bună, nici o voce, nici un semn ce ar putea irita simțul patrioților — afară de cauza steagurilor.

Însă toate acestea nu ajung nimica, înzadar a fost inima cea bună și truda episcopului Pavel ca să facă primirea colegului se cât de cordială și patriotică, acestea toate sînt nimicite prin petulănta unui copilandru, care altcum e numai „leis Mislea“ prelungă colegii lui dela universitățile din Budapesta și Cluj. Oare nu cumva ar pofti patrioții cei buni ca bunul episcop, dacă își dă atîta trudă pentru înflorirea gimnasiului, să poarte în brațe pe copilandrii cei petulănți . . . ?

În Beiuș sînt destui anti-Români, Atheiști și anticreștini, cărora nu le convine nici parada catolicismului, cu atît mai puțin înflorirea gimnasiului, acestora le-a fost binevenită dispărerea momentană a steagului, la moment au și telegrafat la diare, și ca să mai aibă ce scrie au inscenat noaptea prin agenții lor răpirea celor două steaguri de pe stâlpii lampelor.

E destul atîta, că noi ca Români înzadar ne vom trudi a face ceva pe placul lor, lor le mai place cînd dintre noi, fie și copilandri, fac ceva prostie, și dacă nu fac, inscenează ei și suflă cu puterea aborului mașinilor la șandale. A ne da nouă Românilor obvenite, care înferau pe dl Hainescu de „oaspele mort“; dar ear', de altă parte nu era nici un motiv ponderos spre a nu crede faza inițiată prea înțelepte a acestui străin. Primarul șovăia între superstițiune și adevăr. În fine se aședă la fereastră și privea printre giuramii ca să se amuzeze vîdînd spaima celor-ce vor sta în fața străinului. Dar, spre mirarea sa, oaspele încă nu părăsise casa, căci primarul tot aștepta până-ce trecu un sfert de oră și totuși nu-l observase! Trase de sfoara clopoțelului și întrebă pe servitor de străin, ear' acesta jură, că stă aproape de o oră sub balcon și nu vîduse se ese din curte un domn în vestiminte negre. Servitorul plecă.

„Acesta-i totuși prea din cale afară! — șopti primarul mișcînd cu capul și pași earși la fereastră. La o vreme intră servitorul nechemat și anunță, că camera plînge în bucătărie și le istorisece că „oaspele mort“ — s'ar afla în odaia domnișoarei fiice a domnului primar. Domnișoara își petrece foarte prietenește cu acest necurat, că acest străin i'a dat o păreche de brațete foarte prețioase și i'a șoptit ceva tainic. Cameriera a vîdut cu ochii acestea, însă n'a priceput ce vorbește căci domnișoara a demis-o din odaie.

Primarul rîse la început, auzînd însă de brațetele, de șoptiri și altele îi trecu pofta de rîs. Mănos concedia pe servitor.

„Brațetele? Apoi a șopti cu Anica mea? De unde o cunoaște? Dumneșeule sfinte! Cum deveni fiica mea deodată așa de prie-

tenoasă cu acest om? Aceasta e omul naibii, voește a imita întru toate pe „oaspele mort“.

Vorbînd astfel alergă la ușa se surprîndă pe străin, însă urmîndu-se de slăbiciunea sa — care era urmarea superstiției, astfel se oprî. Mai trecu un sfert de oră și părăndu-i vremea prea lungă, intră la fiica-sa. Dînsa sta răzîmăntă de fereastră și contempla prețioasele brațetele.

„Ce ai tu aci Anico? — întrebă dînsul cu voce nesigură.

„Un don al d-lui de Hainescu pentru Veronica Bontescu“; — răspuse dînsa negnată: „Dînsul pleacă mâine des de dimineață și are motive de a nu mai cerceta casa d-lui Bontescu. E un om enigmatic, mire și se plece așa de curînd!

„De unde cunoști tu pe acest străin?“

„Mergînd aji dimineață la Veronica i'am făcut cunosința. M'am îngrozit cînd i'am vîdut pentru prima-oră. „Oaspele mort“ întreg cum stă! E un om bun de altfel. Eșind dela d-ta chiar mă întîlnii în coridor cu dînsul, mă recunoscu și mă agră, recerîndu-mă pentru acest serviciu, adevărat de a da aceste brațetele Veronicei.“

În urma acestor vorbe ce fiica-sa se potoli spaima primarului, totuși însă demandă unui polițist, ca dimineață următoare să eruzeze, că oare străinul ținutu-s'a de vorbă și a plecat.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Scire personală. Dl general Pencovic, reprezentant al României în comisiunea pentru regularea frontierelor ungaro-române a sosit ieri în Sibiu.

Sciri școlare. Marți în 3 l. c. n. s'a introdus la gimnasiul gr.-cat. din Blaj ca director domnul canonic Alexandru Micu.

Despre examenul de maturitate la gimnasiul român din Brașov. Cetim în „Gazeta Transilvaniei“: Luni în 20 și Marți în 21 Iunie st. v. s'a ținut examenul oral de maturitate la gimnasiul român de aici. La acest examen au fost admisi 15 școlari; unul însă, bolnav fiind, s'a retras înainte de începerea examenului. Ca comisar consistorial și ca președinte al comisiunii examinătoare a funcționat Preacuvioșia Sa părintele archimandrit și asesor consistorial Dr. Ilarion Pușcar, ear' ca reprezentant al regimului dl director al gimnasiului de stat din Sibiu Ignatie Veres. Examenul a decurs în cea mai bună ordine și răspunsurile școlărilor în cea mai mare parte au făcut o favorabilă impresiune asupra

tuturor celor de față. Răspunsurile din limba și literatura maghiară, date conform legii din 1883 în limba ungurească, de asemenea au fost destul de bune, așa încît de bună seamă au trebuit să satisfacă așteptărilor d-lui comisar ministerial. Cu toate acestea clasificarea se vede a fi fost în adevăr riguroasă, deoarece rezultatul ultim al examenului de maturitate a fost următorul: 1 școlar s'a declarat matur cu „foarte bine“, 5 maturi cu „bine“, 6 maturi cu „suficient“, ear' 2 s'au respins dintr'un studiu pe două luni (unul a fost respins cu totul dela examenul oral în urma lucrărilor scripturistice). La împărțirea rezultatului Preacuvioșia Sa părintele archimandrit Dr. Il. Pușcar, carele deși acum a funcționat pentru prima oră ca comisar la examenul de maturitate, totuși a condus examenul cu o vedită cunosință de cauză, a adresat, — după cum ni-se spune — câteva călduroase cuvinte școlărilor abiturienți, cărora le-a recomandat activitate continuă și iubire cătră patrie, națiune și biserică.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Minorenul Ernestin Billnitzer în „Bárdi“; Paul Schwartz în „Fekete“; Isac Weiszberger în „Vajda“; Bela Skimina în „Kárpáti“; Ludovic Szukáts în „Perényi“; Marc Fisch în „Fényes“; Iosif Auspitz în „Hegyesi“ și vîduva lui Antoniu Bresits în „Tolnai“.

Furt cu spargere. În noaptea spre Mercuri au intrat nise hoți în birtul din capul de dincoace al podului minciunilor și au furt din saltarul unei mese 10 fl. în bani mîrunți. Hoții au intrat pe o fereastră de cătră parcul orașenesc. Doi indiviți suspecți au fost arestați.

Din programa gimnasiului de stat din Sibiu aflăm, că în decursul anului școlastic 1887/8 numărul studenților a fost cu totul 280, dintre care romano-catolici au fost 112, greco-cat. 29, greco-oriental 95, de conf. augustină 7, de conf. helvétă 32, unitari 2 și israeliți 3. Prin urmare numărul Românilor, care au frecventat în acest an școlară gimnasiul de aici, este de 124. După ubicațiunea părinților 43 au fost din loc, 54 din comitatul Sibiului, 179 din alte comitate, 2 de preste Laita și 2 din străinătate. Insceririle pe anul viitor se încep cu 1 Septembrie. Aceia, care vor să fie inscriși în prima gimnasială au să se prezenteze în șoșii de părinți dela 28—31 August n. la direcțiunea gimnasiului. În prima clasă nu se primesc mai mult de 65 școlari.

Dislocațiune de trupe. Regimentele polone de infanterie Nr. 24, 55 și 89 cu trei divisiuni de baterie vor pleca din Viena în 5 și 6 a. l. c. și cele două dintăi vor staționa în Przemisl, ear' cel din urmă în Jaroslau. În 10 a. l. c. vor pleca din Viena: regimentul de infanterie Nr. 90 la Jaroslau și regimentul Nr. 10 la Przemysl. Toate aceste cinci regimente vor lua parte la manevrele de toamnă, care se vor ține între numite două localități. În locul acestor două regimente vor veni în Viena: regimentul de infanterie Nr. 54 din Olmütz, Nr. 86 din Krens și Nr. 92 din Elisabetopol. La toamnă șosesc în Viena două regimente, unul boem, altul morav.

Necrolog. Primum următorul anunț: Subscriși cu inima frîntă de durere aduc la cunosința consăngenilor, amicilor și tuturor enocșurilor, că preubitul lor frate, cumnat și consăngean Ioan Görög, în etate de 36 ani, după un morb repentin și-a dat nobilul se suferit în mîniele Creatorului Marți în 3 Iulie st. n. a. c. la 3 oare d. a. Rămășițele pămîntesci se vor aședa spre odihna eternă Mercuri în 4 Iulie st. n. la 6 oare d. ameați în cimiterul gr.-cat. din loc. Reghin la 3 Iulie st. n. 1888. Ved. Ecaterina Seepul, Elena Barbu, Sofia Neagoș, Iuliu și Maria ca frați și surori. Patriciu P. Barbu, Petru Neagoș ca cumnați.

Zăpadă. Pe munții Făgărașului a cădut zăpadă până jos în brădeturi.

Grindină. Ni se scrie din Budatele c de pe câmpie, că în 29 Iunie n. a trecut o vreme grozavă preste acea comună. O furtună vehementă s'a descărcat asupra câmpurilor ei, ploaie mestecată cu grindină de mărimea ouelor de porumb a cădut în cantități nesfrîșite la pămînt și a nimicit toate sămînăturile, legumile, precum și poamele, care s'au mai arbat după gerul cel cumplit al iernii trecute. Aproape de sine se înțelege, că dintre țerani, ca totdeauna, așa și acum, nimenea n'a fost asigurat. Ușor se poate închipui nenorocirea bieților oameni, care și-au perdut ori-ce speranță de a recolta ceva după munca lor din estimp. Corespondentul nostru ne scrie, că grindina a fost atît de deasă, încît abia căldura de a doua zi a putut-o topi. Pe cînd elementele îi cercă pe țerani în chipul acesta, oamenii îi necăjesc în alte multe chipuri. Primarul din Budatele c — se înțelege — și de și scoate cu femei cu tot la făcut de drum cătră Tăgălar-mare, unde au făcut și fac zile de lucru nenumerate. Mai întăiu li-s'a prescriș câte 9 zile de casă, sigur destulă povară pentru oamenii săraci, — dar fiindcă dl primar n'a purtat în evidență zilele făcute, li-se cer tot mai multe, cine știe până cînd. Abia ne vine a crede atîta barbarie față cu nise oameni, care, păgubiți de elemente, au ajuns la extremă sărăcie.

Nuntă sângeroasă. În satul Boccard din Ungaria s'au întemplat nu de mult scene sângeroase cu ocaziunea unei nunți țărănesce. O fată frumoasă din sat s'a cununat cu un tînăr din alt sat. Când mireasa era se plece la casa soțului se, locuitorii se opuseră și se încinse o bătaie, în care au fost morți și răniți; apoi flăcăii, care înșoțiau pe mirele străin,

pe umere și el . . . a luat-o în alt sens. Ciu dați oameni!“

„Încă una d-le! Cunosci d-ta pe cusătoreasa Vulpean?“

„Atare vulpe, da, însă nici o fecioară cu acest nume drăgălaș.“

„Însă — cineva — m'a asigurat, că ai fi făcut cunosință cu dînsa chiar pe căi dosnice, laterale.“

„Uși dosnice . . . cu cocoana Vulpean? A . . . acum te pricep. Pe atare ușă — cunosce acum pe aleasa poliștului d-tale. Acum mi-se lămuresc și rugările înteițitoare ale acestuia.“

„Încă una, și d-ta te vei convinge, că sînt inițiat despre toți pașii d-tale și că poliția secretă a Sălcienilor e mai dexteră decît cele mai renumite poliții din Paris, de pe vremea lui Fouché și Savary. Deși sînt nevoit a recunoaște din cele mărturisite de d-ta până aci, că ai devenit un joc al întemplării și ai reprezentat pe — oaspele mort, — totuși, iartă-mi indiscrețiunea aceasta și crede-mă aceasta întrebare o fac din îndemnul altuia, — cum veni treaba că ai ajuns într'un pătrar de oră atît de intim cu domnișoara Bontescu așa încât . . .“

„Încă și aceea!“ șopti Hainescu contrariat și adumbrindu-se fața cea palidă de o roșeață, carea încă nu trecu neobservată de ochiul cel ager la primarului.

„Scusă-mă, d-ta scii, că anglo-poliții și medicii au dreptul a pune și întrebări indiscrete. Și trebuie să scii, că acest — oaspe-

mort — stă în mare renume la noi, se dice, că seduce ușor femei și fete, o artă ce bucuroși 'ți-o atribuiesc, deși pentru aceea nu te consider de stafie.“

Hainescu tăcu o leacă, și se în fine:

„Domnule primar! Încep a mă teme eu mai mult de d-ta, decît tot poporul d-voastre de sumanul meu cel negru. Nu cumva păreții își descoper aceste, căci eu eram singurel cu d-șoara Bontescu, dacă intenționezi convenirea noastră de aji dimineață. Permite-mi ca să tac. Ori cei patru păreți 'ți-au descoperit cuprinsul conversației noastre și atunci scii totul; ear' de nu scii, nu mi-se cuvîne să ridice eu perdeaua, însă dacă va voi d-șoara Bontescu . . . apoi poate.“

Primarul inclină din cap, semn, că nu voește a-l mai molesta cu întrebări și schimbă obiectul de conversare.

„Mai rămâni pe aici, d-le de Hainescu?“

„Nu, voiu pleca încă dimineață, căci afacerile le-am isprăvit și, spunîndu-ți adevărul, e un lucru greu a reprezenta pe necuratul. Întemplarea n'a rîs de altul mai mult decît de mine, încât eu am fost destinat spre a reprezenta pe — oaspele mort — din povestile d-voastre foste înainte cu o sută și două sute ani.“

Auzînd primarul, că oaspele pleacă chiar în ziua următoare îi părî bine, nu mai întinse vorbe multe și incuisit se recomandă și plecă.

Primarului îi venia acest cas cu totul ciudat înainte, căci prea coincideau casurile

au pus foc satului și au fugit. Satul a ars pe jumătate. Sosind gendarmii din oraș s'a restabilit ordinea și s'au arestat capii turburătorilor.

Răscala din Feldioara. După-cum se știe de acolo, turburările isbucente în Feldioara au căzut jertfă doi indiviți. Unul, Sas cu numele B. Scheip, a murit, ear' altul, Maghiar din Uifalău, este rănit în pulpă, amândoi de armele gendarmilor. Aceștia se vede a fi fost matadorii turburării, care, după-cum tot mai mult ese la lumină, numai s'a folosit de nemulțămirea Românilor din Feldioara în cestiunea comasării, dar' în înțelesul strict s'a întemplat din alte motive, care n'au a face cu comasarea. Preste tot Românii din Feldioara se fi fost mai puțin vinovați la pretinsa răscală, după-ce ei numai puși la cale de Maghiarii din Uifalău și Crisbav au luat parte la dinsa. Se relatează, că locuitorii din Uifalău s'au refotose acasă după atacul întemplat cu geandarmii la Feldioara cu cuvintele: „Vérrel védtiik a határt” (am apărut hotarul cu sânge). Astăzi comuna Feldioara este liniștită, numai în Crisbav se mai observă agitațiune. În sfârșit se mai spune, că cauza adevărată a revoltei ar fi fost dorul de răsunare a Crisbăvenilor în contra notarului A. Buna, a primarului A. Ilyés și a casierului D. e. k., contra căruia există o mare agitațiune în comună.

Lupta pentru existență. Alaltăieri au fost mușcate 6 persoane în Budapesta de pisici turbate, ieri 4. Poliția umblă din casă în casă pentru de a ucide pisicile. E vorba de extirpațiune totală. Proprietarii de pisici, cu deosebire femeile, se opun până la extrem contra executării legii, dar' poliția pășese energie și nu aude plângerile și văietăturile celor-ce s'au indeletnicit a purta dragoste pătimașă către pisici. Pisicile își presimt, ba își văd moartea cu ochii; ele în câte întregi aleargă prin cetate miunându-se în cele mai strani tonuri. În zilele trecute s'a vădut o atare ceată căutându-și refugiu în ruinele universității celei vechi, dar' a fost scoasă din poziție prin secularii lor dușmanii, prin căni, care sumuțați de poliștiți au dat o oarbă năvală spre ele, încât, dacă unele au scăpat de colții furioși, au cădut jertfă gloanțelor polițienesci. O singură pisică s'a mântuit de moarte, urcându-se pe turnul bisericii universității și, cu toate-că poliția o aștepta cu deosebită atențiune sciind-o turbată, ea a avut curajul să nu se predee 4 zile. În urmă străjerul din turn a silit-o să se scoboare din înălțimile mântuirii la moarte. Se fac pași pentru uciderea tuturor pisicilor din capitală, ca să nu rămână nici una; într'adevăr e și ridicol să-ți închipui gălăgia din Budapesta: opunerea proprietarilor, sfarnica vânătoare a poliștiștilor și pisicile în toiul luptei pentru existență!

Un Săciu voinic. În Murăș-Oșorheiu, după-cum scriu diarele, există un copil de Săciu, care fără îndoeală e un „salt al naturii”. El e de 10 luni numai, dar' cântăresce 35 de chilograme, e înalt de 90 cm. și circumferența peptului e de 65 cm. Părinții băiatului, fiind săraci, îl vor purta prin țerguri ca să-l arete „pe bani”.

Poesia reginei României. Carmen Sylva a compus o alegorie în versuri cu ocaziunea morții împăratului Frideric al III-lea, descriind pe împăratul ca erou, martir, soț și tată. Regina-poetă a trimis poesia în manuscris autograf împărătesei văduve Victoria, care într-o scrisoare de mulțumită a declarat, că cele din-tăi lacrimi alinătoare, pe care le-a versat dela moartea soțului ei, au fost cele stărsate prin puternicul și doosul ton al versurilor trimise. Alegoria nu se va publica; ea va rămâne numai ca un present al reginei României dat văduvei lui Frideric al III-lea.

Vindecarea beției.

Diarul „Grașdanian” publică un articol atingător de beția lucrătorilor rusești și de tămăduirea acestui morb atât de răspândit, cât și de vătămător. Nu se poate tăgădui reaua înfrunire ce exercită aceasta patimă asupra sănătății cleselor muncitoare; de aceea ori-ce încercare de a-l combate trebuie să fie privită cu un interes general. O comunicațiune a renumitului medic, doctorul Portugalow, publicată în „Jekaterinburgskaja Nedelja” recomandă un remediu atât de simplu, cât și de eficace. Numitul medic dăce: „Sânt pe deplin convins, că beția este un morb; atât propriile mele observațiuni, cât și experiențele altor medici confirmă aceasta. Dacă spre exemplu se aduce un bețiv la un medic și acesta îl face o injecțiune, a doua zi bețivul nu va mai cere rachiu de beut și după câteva zile va fi cuprins de o mare aversiune în contra tuturor beuturilor spirtoase. Omul, beat ieri, bolnav de moarte și nefind în stare să renunțe voluntar la obiceiul seu, care îl aduce grabnic la marginea mormentului este astăzi deservitșit tămăduit, grație unei cure ce i'a redat deplina sănătate. Aceasta dovedesce, că beția este un morb și că medicina posedă un mijloc curativ. Acest mijloc este foarte simplu și atât de eficace ca chinul în contra frigurilor. Au trecut ani de când unii medici l-au întrebunțat cu succes, însă fără-că vre-o autoritate sau vre-o asociațiune să-l fi luat în considerațiune. Acest mijloc este strychninul.

Încă în anul 1873 doctorul Luton a tratat beția prin injecțiuni subcutane de strychnin, fără-că metoda lui să fi fost luată în considerare; după unsprezece ani, la 1884, celebrul medic francez doctorul Dujardin-

Beaumetz a recomandat cu autoritatea lui aceasta cură. Un gram de strychnin se topește în două sute picături de apă; din aceasta soluțiune se face bolnavului zilnic o injecțiune subcutană de câte cinci picături; aceasta se repetă în curs de o săptămână, sau cel mult de o săptămână și jumătate. Efectul tratamentului este imediat și surprinzător: după două sau trei injecțiuni bețivul redobândește pofta de mâncare și somn; dacă după trecere de mai multe luni bețivul ar voi să revie la vechiul seu obicei, va simți la prima cercare nișce adevărate torturi (palpitațiuni, greață, dureri de cap, vârsare) astfel, că renunță îndată. Mai comod și mai eficace este a aplica prima injecțiune în timpul somnului; bețivul deșteptându-se se simte pe deplin restabilit și adesea cere el însuși a doua și a treia injecțiune. Ar fi de dori, ca la toate comisaratele polițienesci unde se depun bețivi să se afe în permanență medici inzeștrați cu toate trebuințioasele pentru injecțiunile de strychnin; cel puțin Duminecele și sârbătorile. Într'adevăr, strychninul este o otrăvă, dar' este știut, că farmacopea noastră se compune în cea mai mare parte din otrave, care, administrate de un medic în cantitate necesară, ajung salutare. Strychninul este un antidot al alcoolului otrăvitor. În ori-ce cas mijlocul propus merită a fi examinat din partea medicilor.

VARIETĂȚI.

(Un nou distribuitor de îngrășăminte.) Acolo unde cultura este intensivă, adică agricultorul se mulțumesc a munci puțin pământ, dar' a produce mult, pământul reclamând ameliorațiuni, îngrășăminte e un aliment de căpetenie pentru reînțegrarea forțelor usate ale vegetațiunii; de aceea se și inventează diferite aparate pentru a distribui îngrășăminte, dintre care distribuitorul lui Magnier a atras atențiunea cultivătorilor francezi.

Aparatul se compune din o ladă, care poate lua până la 120 ori 130 litre de îngrășăminte și care e pusă pe două roate, a cărei mișcare se comunică întregului mecanism. Lada are o cutie, a cărei închidere mai mult sau mai puțin are însușirea de a determina lărgimea împrăscierii îngrășăminte. Acest distribuitor are o greutate de 260 chilograme și poate fi tras de un cal. O pârghie de mână lungă u are gradat servese la regula iuțeaia eșirii bălegarului.

Acest aparat are avantajul, că aruncă într'un mod egal și bine mărunțit îngrășăminte umedă și se poate încărea iute și foarte lesne.

Când vom avé fericirea a nota, că și la noi așa aparate se vor afla și grădinarii cel puțin vor face us de ele?

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 4 Iulie n. Herbert Bismarck va însoți pe împăratul german cu prilegiul întrevederii, care va avé loc în castelul Peterhof lângă Petersburg.

Strassburg, 4 Iulie n. Circulă fama, că împăratul va cerceta la toamnă Elsația.

Petersburg, 4 Iulie n. Nu e exclusă probabilitatea, că călătoria împăratului german va avé drept rezultat o alianță a acelor trei împărați.

Sofia, 4 Iulie n. Guvernul signalează puciuri noue, care de astădată sânt plănuite în Macedonia.

Londra, 4 Iulie n. Rusia sondează marile puteri în privința resoluțiilor cestiunii bulgare.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Viena, 5 Iulie n. Scirea, că guvernul Rusiei ar fi adresat în zilele din urmă puterilor signatara ale tractatului de Berlin o notă, cu scopul de a iniția o schimbare de idei în privința cestiunii bulgare, este necunoscută cercurilor competente. Dacă Rusia în adevăr voese a face propuneri în aceasta privință, cu greu va eși cu ele la iveală înainte de întrevederea împăraților.

Berlin, 5 Iulie n. Conteul Herbert Bismarck va însoți pe împăratul la Petersburg.

Londra, 5 Iulie n. Până astăzi nu s'a predat cabinetului nici o notă a guvernului rusesc relativă la cestiunea bulgară.

Petersburg, 5 Iulie n. În urma unui ucas întreagă legea despre serviciul militar împreună cu normele despre convocarea rezerviștilor a fost extinsă și asupra Caucașului.

București, 5 Iulie n. Generalul Maican-Demetrescu, care a fost condamnat pentru delapidări, a înebunit.

Bibliografie.

A apărut în broșură conferența de Jules Brun despre Ioséphin Péladan.

Dimitrie Rotta, membru al societății geografice din București, a publicat un dicționar geografic, topografic și statistic al județului Putna.

Câteva din cauzele stagnațiunii agriculturii noastre și arată originea, felul și mijloacele de îndreptare, de St. Iancu. București 1888.

„Gazeta Săteanului”, revistă ilustrată, apare în R. sărat. Sumarul Nr. 10 (109). dela 20 Iunie 1888. Îmbunătățirea poziției țăraniilor: N. Andreescu. — Orzul; orzul obișnuit de primăvară, orzul cavaler de primăvară cu două rânduri. Orțul golaș de primăvară cu două rânduri, orzul de toamnă, orzul cu spicul stufos: C. C. Datulescu. — Bobul timpuriu pitic: C. — Musca de cal: C. C. D. — Lactocitricul Laval: C. — Primule de China și calceolarile hibride de glastăre: Un amator de flori. — Expozițiunea universală din 1889: Alexandru Ciureu. — Literatură populară: N. A. Bogdan. — Waterloo. — 18 Iunie 1815: C. — Din localitate: X. — Din țeară: X. — Buletin comercial. Miscellanea: Un econom român. Gravuri negre: Lactocitricul laval, orzul cavaler, orzul cu spicul în formă de coamă, stomacul calului cuprins cu lavre, larvă de musca de cal mărime naturală, bob timpuriu pitic, Calceolaria erbacee, musce de cai, femeie și bărbat, Primula chinensis fimbriată; Gravuri colorate: Buchet de diferit e varietăți de Calceolaria hibride cu foile rugoase. Noua rasă de Primule de China cu florile mari învârgate. Ca premii se dau abonațiilor tablouri. De astădată: Waterloo, 18 Iunie 1815, tablou de E. Chaperon, cu episodul dela ferma Hougomont descris în „Miserabili” lui V. Hugo.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 23 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Pavel Bertalan de către judecătoria reg. din Lendvadejos.

— 12 Septembrie st. n. a. c. imobilele văduvei după Emeric Czeglédy în comuna Baracon de către tribunalul reg. din Oradea-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rēmasul după Alexandru L. Zagyyva la trib. reg. din Oradea-mare;

— la rēmasul după: Sara Antalî născută Kovács; văduva lui Stefan Feledi din Putnoc și Iosif Tököli din Male la trib. reg. din Rimaszombat;

— la rēmasul după Coloman Vajzer la trib. reg. din Solnoc;

— la rēmasul după Iacob Guttman la trib. reg. din Alba-Iulia;

— la rēmasul după Crăciun Briscan la tribunalul reg. din Oradea-mare;

— la rēmasul după George Todoran la tribunalul reg. din Elisabetopol;

— la rēmasul după Dimitrie Mate la tribunalul reg. din Oradea-mare.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria reg. din Miava (Trib. reg. Nyitra) cu salariu de 500 fl. și 100 fl. bani de curtur. — A se adresa până în 2 August st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria reg. din Baia-mare cu salariu de 500 fl. și 100 fl. bani de curtur. — A se adresa până în 6 August st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de servitor de casă la ministerul reg. ung. de honveți cu salariu de 300 fl. și 60 fl. bani de curtur, apoi vestmintele. — A se adresa până în 15 August st. n. a. c. la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 5 Iulie, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Diferența din prețiuș, Temperatura după Celsius, and Direcția vântului. Values: 722.6, -0.7, +12.2, +23.8 +10.8, NV.

Din țeară, 3 Iulie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, and Vântul. Rows include Sătmăr, Oradea-mare, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, and Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 5 Iulie n. Hotel „Neuriber”. Stefan Stănescu din București. Ioan Popovici, comerciant din Hateg. Weinberger, Mureșan, Schweiger, toți comercianți din Viena. Hotel „Meltzer”. Csiki, comerciant din Merureua.

Economic.

Conspectul obligațiunilor urbariale ardelen, eșite la tragerea din Iunie 1888.

à 50 fl.: 995 3828 4007 4014 4273 4394 4692 5100 6286 6760 8489 10302 11290 11913 13541 15584 16911 20467 20922 21515 22566;

à 100 fl.: 1316 2110 2491 3532 3694 4474 4535 4986 6678 7217 7358 7715 8579 9743 10657 10741 10770 11062 11080 11358 12963 13000 13374 13521 13699 14187 14615 14737 15059 15508 15971 16729 16820 16858 16887 16917 17123 17144 17188 17505 17646 17845 18557 18761 18785 19493 19727 19869 20104 20626 21490 21612 22445 22490 22864 23063 23430 23659 24382 24588 24914 25159 25508 25998 27311 27403 27443 28004 28087 28863 28919 29314 29348 29660 30233 30370 30546 30626 30655 30832 31857 32192 32203 32830 33214 33554 33725 34681 35316 35819 35950 37501 37668 38126 38573 38716 38776 39018 39407 40868 41675 42219 42314 42495 45080 46044 48198 49199 49275 49422 50551 51252 51359 51520 52958 52980 53467 53530 53932 53955 54618 54897 54923 55355 55923 56128 56245 56943 57869 58125 58171 59660 60038 60934 62213 62540 62553 64159 64512 64525 65946 66046 66466 67256 67715 68025 68281 68405 68967 69344 69475 69650 69849 70581 71121 71604 71774;

à 500 fl.: 56 76 86 161 606 706 863 1710 1889 2258 2274 2714 2795 3027 3174 3296 3826 4027 4141 4533 4553 4669 5148 5461 5593 5825 5835 6052 6391 6437 6970 7249 7408 7789 8540 9188 9629 9637 9900 10138 10563 10587 11224;

à 1000 fl.: 47 90 322 1139 1462 2042 2067 2135 2311 2423 2506 2236 2755 2832 2958 3213 3376 3568 4117 4499 4784 4968 5195 6248 6361 6701 7029 7226 7474 7729 8146 8247 9094 9138 9403 9611 9651 10309 10427 10831 10911 10920 11105 11356 11628 11872 11955 12653 12778 12834 13096 13280 13358 13518 13879 14200 14526 14737 15187 15503 15720 15898 16050 17325 17330 17709 17765 17861 17053 18384 18871 19246 19427 19581 19962 20149 20353 20818 20860 20915 21110 21432 21876 22231 22510 22561 22696 22882 22385 23561 23885 24024 24341 25368 25723 25791 26351 26610 26878 27228 27390 28033 28836 28847 28980 29166 29431 29878 29887 29989 30831 30967 31117 31400 31752 31824 31920 32007 32029 32080 32150 32375 32711 32837 33091 33173 33228 33383;

à 5000 fl.: 1220 1811 2132 2200 2396 2398 2414;

à 10.000 fl.: Nr. 431 (cu valoare parțială de 3650 fl.), nr. 804 și 2154.

Litera A: Nr. 487 700 fl., nr. 856 300 fl., nr. 1604 500 fl., nr. 2663 2150 fl., nr. 3420 250 fl., nr. 3465 10.000 fl., nr. 3664 1200 fl.

Un curs de specialitate pentru proprietarii și conducătorii fabricelor de spirt se va angaria în Budapesta din partea reuniunii ungurești a producătorilor de spirt. Cursul se va ține cătră finele lunii Iulie. Prin explicații teoretice, prin experimente practice în fabricele de spirt din capitală, participanții la acest curs vor avé ocaziune să studieze noua metodă de ferbere a spirtului, vor învță a cunoașce toate modificările obvienește astfel, încât vor afla multă ușorătate în aplicarea legii celei noue pentru spirt. Participanții au să plătească o taxă de 25 fl., termenul de însinuare la acest curs e până în 15 a. l. c.

Ciocnirea de vapoare. Din Fiume s'a raportează, că vaporul austriac de pe Adria „Zichy” a colidat cu vaporul italian „Aurora”. Cest din urmă a suferit mult; aripa dreaptă a fost total zdrobită; „Zichy” a trebuit să se retragă într'un port provisor, neputând continua călătoria.

Prețul mărfurilor. Piața din Timișoara, 3 Iulie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grâu fl. 6.20-6.25. Săcăr fl. 4.80-5. — Orz fl. 5.-5.20. Ovės mercantil fl. 4.60-4.70. Ovės vânturat fl. 4.60-4.70. Meiu fl. 5.70-5.80. Spirt, comun pe 10,000 litr fl. 80.-80.50. Spirt rafinat pe 10,000 litr fl. 82.-82.50.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 3 Iulie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 48.- cr. până 49.- cr. ungurești grei, tineri 50.- cr. până 50.1/2 cr., de mijloc 49.- cr. până 50.- cr., ușori 48.- cr. până 49.- cr., marți țărănescă, grea 48.- cr. până 49.- cr., de mijloc 48.- cr. până 49.- cr., ușori 47.- cr. până 48.- cr., romănesci de mijloc 47.- cr. până 48.- cr., transito de mijloc 47.- cr. până 48.- cr., transito ușori 47.- cr. până 47.1/2 cr., îngărășăți cu ghindă 47.- cr. până 48.- cr. per 4% cumpenți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Iulie 1888.

Table with 4 columns: Sămînțe, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., and another column. Rows include Grâu, Bănățesec, nou, Grâu dela Tisa, Grâu de Pesta, Grâu de Alba-regală, Grâu de Bácska, Ungurese de Nord.

Table with 4 columns: Sămînțe, vechi ori noue, Soiul, Qualitatea per Hect., and Prețul per 100 chilogr. Rows include Săcăr, Orz, Ovės, Cucuruz (porumb), Hrișcă.

Table with 4 columns: Produse diverse, Soiul, and Prețul per 100 chilogr. Rows include Sem. de trif., Lucernă ungurească, franceză, italiană, roșie, Oleu de rap., Oleu de in, Uns. de porc, Slănină, Său, Prune, Lictar, Nucii, Gogoși, Miere, Ceară, Spirt, Drojdiuță de spirt.

Table with 4 columns: Cursul pietei din Sibiu, and Prețul per 100 chilogr. Rows include Hârtie monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești.

Table with 4 columns: Bursa de Budapesta, and Prețul per 100 chilogr. Rows include Rentă de aur ung., hârtie, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., austr., Albina, Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Table with 4 columns: Bursa de Viena, and Prețul per 100 chilogr. Rows include Renta de aur ung., hârtie, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losuri austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Table with 4 columns: Bursa de București, and Prețul per 100 chilogr. Rows include 3 Iulie - 4 oare p. m., Casa, Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, (Schuldverschreib.), Oblig. de Stat. C. P. R. 6%, Renta rom. (Bur. conv.) 6%, Împrumutul Municipal 5%, Scrieri func. rurale 7%, Scrieri func. rurale 5%, Idem urbane 7%, 5%, Banca Naț. (500 lei v. s. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.), S. cred. mob. r. (250 lei v. s.), Soc. r. de con. (250 lei v. s.), Oblig. Casei Pensiunilor, Agio.

Table with 4 columns: Schimb, and Prețul per 100 chilogr. Rows include Londra 3 luni, cek, Paris 3 luni, cek, Berlin 3 luni, cek, Viena, Agio.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

